

ДОБРУДЖАНСКО

DRAPEAU DOBROUDJAIN

ОРГАНЪ НА ВЪРХОВНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ СЪВѢТЪ

Урежда редакционенъ комитетъ

Имен. на редак. № 368.

Единъ брой 30 ст.

Градска Библиотека

АБОНАМЕНТЪ:

ЗА БЪЛГАРИЯ ГОДИШНО 40 ЛЕВА.

6 МЪСЕЦИ 20

ЗА СТРАНСТВО 1 година 60.

ЗА ОБЯВЛ. СЕ ПЛАЩА ПО СПОРАЗУМЕНИЕ

АДРЕСЪ: в. „ДОБРУДЖАНСКО ЗНАМЕ“
УЛИЦА „ЦАРЬ КРУМЪ“ № 15. —

ИЗЛИЗА СРѢДА И СЖБОТА

Пакъ общаватъ

Споредъ букуреш. вѣстници, ромжнското правителство рѣшило да амнистира добруджанци, които сж служили въ редоветъ на българската армия и да закрие лагера на отвлѣченитъ въ Каларашъ. Съ това то цѣли да възвърне бѣжанцитъ, които се намиратъ въ България.

Ако това не е единъ отъ много познати методи на ромжнската власт да пълни затворитъ въ Силистра, Кюстенджа, Букурещъ и Браила съ невинни жертви, ние бихме поздравили една подобна инициатива, която ще внесе успокоение въ срѣдата на добруджанското население. Ала до като централната власт въ Букурещъ прави едни декларации, ние виждаме, че администрацията въ Добруджа върши тъкмо противното,

Свѣдѣнията, които печатиме на друго мѣсто, изпратени ни направо отъ вжтрѣшността говорягъ именно за явно скрити намѣрения да се засилатъ пакоститъ надъ добруджанци. Въ такъвъ случай, нека ни бже позволено да се съмняваме въ декларациитъ на ромжнското правителство въ едно искрено желание да се въдвори редъ и спокойствие въ Добруджа.

Съ това не искаме да кажемъ, че бѣжанцитъ постоянно ще трѣбва да останатъ въ изгнание. Напротивъ, ние вѣрваме, че тѣ ще се върнатъ при своитъ

близки и имоти, ала това ще стане при по-други условия, когато ромжнскитъ държавници разбератъ, колко пакостно дѣло вършатъ, когато служатъ на чужди комбинации. А това време не е далечъ. Деньгъ за такова едно разбиране приближава и ако щѣтѣ той ще дойде съ една сила, която не ще бже сломена. Едно, обаче, трѣбва да се разбере, че колкото повече се очаква и колкото повече бждатъ подготвени умоветъ въ Букурещъ, толкова по-слаби ще бждатъ неговитъ пакостни послѣдствия.

Ние не можеме едно още да си уясниме, защо ромжнскитъ държавници искатъ да останатъ незабѣгнати отъ влиянието на новото въ живота и защо тѣ още се противятъ да приложатъ специалния договоръ за правата на меншоствата въ Ромжния. Или тѣ искатъ още да обтѣгатъ нишкитъ безъ да държатъ смѣтка, че скжсванието имъ ще довлече непоправими слѣдствия прѣди всичко за самата Ромжния.

Разбира се, че виновници ние не ще бждеме, защото не прѣкъснато искаме и прѣдупрѣждаваме пакостята, която съ всичката си грозота се изпрѣчва прѣдъ насъ. Ние я виждаме и искаме да я отстраниме. Добръ е и тия отъ Букурещъ да прѣстанатъ да си играятъ и да общаватъ безъ да изпълняватъ, за да създадатъ условия на истински човѣшки животъ въ Добруджа.

Амнистия на добруджанци

Споредъ ромжнскитъ вѣстници, ромжнския министерски съвѣтъ е рѣшилъ да се амнистиратъ всички добруджанци, които прѣзъ време на войната сж служили въ българската армия и въобще воювали противъ Ромжния.

Б. Р. Добруджанци да се прѣдпазватъ отъ такива примки, до като не се провѣри добръ и до като не се дадатъ гаранции на завръщащитъ се по домоветъ си бѣжанци.

Моложенето въ Добруджа

Изъ робска Добруджа

Отъ послѣднитъ свѣдѣния, които имаме отъ Добруджа личи, че ромжнитъ се готвятъ да събератъ за маневритъ, които ще станатъ прѣзъ есенята и българитъ отъ тоя край. Така прѣди нѣколко дни ром. военни власти сж наредили да се съобщи на населението, че младежитъ отъ 20—35 години трѣбва да си приготвятъ бѣли долни дрѣхи по нѣколко чифта и да чакатъ до вгору нареждане. Освѣнъ това почнали сж провѣрки по списъцитъ за служили или неслуживши. Всичко това говори, че ром. маневри, които кой знае какви послѣдници могатъ да доведатъ, ще засѣгнатъ чувствително и измѣненитъ добруджанци.

ДРАГОМИРЪ ПАЧОВЪ.

Стефанъ Караджата

(По случай 52-годишнината отъ смъртта му).

На 11 августъ т. г. се навършиха цѣли 52 години отъ неговата трагична смъртъ, а спомекитъ за него сж още тѣй прѣски и живи... Неговия духъ витае надъ измѣнената му родина; ободрява добруджанци

Караджата е нашата гордостъ. Той е легендаренъ у насъ, защото неговитъ дѣла въ Шула, село Бей-Даутъ, с. Чаморлици, Бабадашкия балканъ, като легенда още се носятъ изъ робска Добруджа.

Възобновявайки спомекитъ за бореца Караджата-симъ на родна Добруджа, по случай 52 години отъ смъртта му; ние сочимъ неговия свѣтълъ ликъ, неговитъ дѣла, борческия му духъ и трагичната му смъртъ, като примѣръ на всички добруджанци, които искрено обичатъ родината си и се борятъ за Автономна Добруджа.

Да бждемъ единни въ
несчастието си

ЦЕНЗУРА

ЦЕНЗУРА

Въ чернитъ дни за българскитъ народъ се явяватъ смѣли водители-борци и извеждатъ народния корабъ на желания брѣгъ. Историята на българския народъ е пълна съ имена на такива водители.

Добруджанското население днесъ е подъ кракътъ на влашкото олигарх. управление. Влашкитъ чиновници се стараятъ на всѣка цѣна да обезлюдятъ родната му земя, да прѣмахнатъ българската рѣчь на останалото българско население, въобщо да заличатъ истинския колоритъ на Добруджа! Будниятъ кормчия на Добруджа — ще остави ли това? Не и хиляда пѣти не. Стражътъ на българската рѣчь зорко бди на своя постъ Организираната и сплотена добруджанска емиграция, рѣжководена отъ истински ратници нѣма да позволи на похитителя да заграби и унищожи онова, което не сж можали да сторятъ прѣди години турци и гърци. Всички добруджанци тукъ въ свободна България сплотени въ едно сж готови да дадатъ своята подкрѣпка на Върховнитъ рѣководители. Никой не трѣбва да стои вънъ отъ редоветъ на Добруджанската организация — всички да се наредимъ подъ добруджанското знаме и да заработимъ смѣло. Личнитъ амбиции и слѣпата партизанщина да останатъ далечъ отъ насъ. Днесъ заробенъ добруджанецъ иска свѣтлина по добруджанския въпросъ. Тази свѣтлина може да я даде само организираната сила. Свѣтлината по извѣстни въпроси се изнася чрѣзъ печатни органи. Такъвъ органъ добруджанска емиграция има в. „Добруджанско Знаме“. Но достатъченъ ли е той? Не. Ами за да се издържа книжовна борба сж нуждни много срѣдства. Такива самъ човѣкъ не може да понесе, той ще се умори, ще изгуби сили и енергия и отчаянъ ще напусне. За да се даде гласъкъ на печатното слово, да се подкрѣпи и гарантира редовното излизане на единичкия ни органъ за сега в. „Добруджанско Знаме“, всѣки членъ въ отдѣлнитъ организации задължително да получава вѣстника и да разпространява основния лозунгъ: „Автономна Добруджа“, пълна защита на нациитъ, общинска, училищна и черковна автономия.

К. Симеоновъ.

ПОЛОЖЕНИЕТО

ЦЕНЗУРА

Изъ страданията въ Добруджа

Ромжискитѣ банди влянятъ.

с. Бълг. Косуй, августъ, 1920 г.
Въ селата на тутраканска околия сж настанени влашки детективи, които зорко слѣдятъ за движението на селянитѣ. Тѣзи детективи сж богато платени и затова прѣдъ нищо не се спирагъ, когато хвърлятъ око на нѣкой добъръ и по-сбуди селянинъ за да го прогонятъ отъ селото.

Въ селото ни отъ нѣколко дни се движи една черна душа, която успѣ да прѣдаде въ рѣцѣтъ на полицията, най-добрия българинъ отъ с. Спанчовъ — общината ни, Арсенъ Василевъ, на 38 години, когото полумъртавъ съ бой прѣдадохъ въ Тутраканъ и отъ тамъ въ Силистра. Обвиненията сж, че „хранилъ“ български комити. Забѣлѣзваме да се движатъ влашки бандити около селото Спанчовъ. Съ положителностъ узнахъ, че бандата била прѣдвождана отъ трима главатари, въ три групи. Едната група е подъ командата на известния вече Ангелъ Неболяну. Подъ негова команда има двама влашки офицери, 20 екзалтирани главорѣзи и четири картечници, които се носятъ много прикрито.

Втората група (банда) е подъ командата на поручикъ Александреску, тоже съ 2 офицери, 20 бандити и 3 картечници.

Третата група е подъ командата на капитанъ Гардияно съ 3 офицери и 4 картечници. Тѣзи групи, облѣчени въ мѣстни български и турски носии, по опрѣдѣленъ маршрутъ нападатъ, обсаждатъ и обскиратъ селата, за които е донесено отъ тайнитѣ имъ хора.

Бандата, прѣдвождана отъ капитанъ Гардияно, на 5 августъ обсади селото Сърсанларъ и залови: Убанъ Петковъ, 40 год., Иванъ Казаковъ, 40 год., Венко Ганчевъ, 35 г., Динко Лазаровъ, 30 г., Първанъ Лазаровъ, 28 г., Стилиянъ Биковъ, 35 г., Стефанъ Георгиевъ 25 г., Петъръ Христовъ, 30 г. Всички тѣзи добри хора сж откарани въ Силистра.

Другата банда, прѣдвождана отъ поручикъ Александреску обсади селото Турски Косуй на 9 и 10.VIII н. г. и за-

лови Камилъ Мехмедъ Рашидовъ на 28 год. и Хасанъ Дели Мустафовъ 25 г. Заставили заловенитѣ да дадатъ 4 агнеца, които турили въ каруцитѣ и потеглили за с. Татаръ Ахмаджа, заедно съ заловенитѣ.

На 10.VIII сжщата банда отишла въ село Дамъ Ададж. Прѣзъ сжщата нощъ се „открадватъ“ конетѣ на Османъ Кара Мустафовъ. Конетѣ на Мустафовъ сж едни отъ най-добритѣ. Много пжти му е прѣдлагано отъ шефа, нотара и примара да ги продаде на държавата, обаче той отказвалъ. Сутринта на 11.VIII, Османъ, като видѣлъ, че конетѣ му ги нѣма, заявилъ на шефа (бандата си з а м и н а л а). Той му казалъ, че това е дѣло на български апаши, които сж ги откарали въ България. Османъ заслѣдилъ диритѣ на конетѣ, слѣдилъ ги до с. Кьосе-Абди и тамъ ги изгубилъ. Шефа на К.-Абдийската секция му повторилъ думитѣ, че конетѣ сж откраднати отъ български крадци и откарани въ България. На 14 того стопанина на конетѣ Османъ Кара Мустафовъ отивайки въ Тутраканъ, миналъ край казармитѣ, гдѣто всички коне били изкарани на оборка. Османъ „останалъ“ зачуденъ, като видѣлъ между конетѣ на войницитѣ и *своитѣ*. Безъ да се бои, отишълъ и разгледалъ добрѣ конетѣ си, прѣвършвалъ ги и плакалъ отъ радостъ, че видѣлъ любимитѣ си животни, които гледалъ като негови дѣца. Заявилъ на коменданта на града, че сина мѣрилъ конетѣ. Той му казалъ да прѣдстави документи, че сж негови. Османъ това направилъ. Но всичко било напусто. Коменданта му казалъ, че конетѣ били отнети отъ „крадци“ та затова не могатъ да му се дадатъ, а при това *такава коне тѣрбвали на държавата*.

Ето по какъвъ начинъ власитѣ взематъ добитѣкътъ ни, а прѣдъ външния свѣтъ сипятъ хули върху нещастнитѣ българи, оставили роднитѣ си огнища, вслѣдствие терора-вършенъ надъ тѣхъ и избѣгали въ свободна България.

Борисъ.

Ревизия на договоритѣ

Нарушението на международната справедливостъ.

„Берлинеръ Тагеблатъ“ печати на уводно мѣсто статия отъ д-ръ Боджиани Пико, издатель на италианския „Корriere делъ Парламенто“, въ която се изтъква необходимостта отъ ревизията на Версайския договоръ. Невъобразими нарушения на принципитѣ на международната справедливостъ, установени отъ Хагския конгресъ, бѣха извършени по отношение на Германия, прѣзъ послѣднитѣ нѣколко години. Първата Уилсонова точка, прѣмахване тайната дипломатия, бѣше цинично прѣнебрѣгната още въ първитѣ заседания на парижката конференция и тая въ Версайлъ. Волята на народитѣ бѣше замѣнена съ олигархията на петъ души. Ясни сж намѣренията на Парижъ: да стѣгне, както стопанската, така и моралната блокада по отношение на Германия. Но ревизията на договора е вече почната. Не дипломатитѣ, а самитѣ народи ще ратифициратъ Сенъ-Жерменския и Севърския договори. Пико свършва, като заявява, че цѣлитъ италиански народъ иска да живѣе въ миръ съ Германия.

— Нѣколко видни английски учени сж издали книги за автономията на Македония. Личатъ имената на г. Баучеръ — Бр. Бъкстонъ и др.

Писмо отъ Добруджа

Драги Приятелю,

Положението е несносно. Въ Куртя Марциалъ въ гр. Кюстенджа, въ едно кратко врѣме, сж изпратени, безъ никаква вина, отъ разни села и отъ града, до 800 души. Обвиняватъ ги въ комитаджийство, поддржатели на комитаджии и пр. Всичко това е за скубене. Пуснатитѣ отъ Гърция роби, макаръ да ги бѣха освободили отъ Каларашъ за изборитѣ, изново ги прибраха и сж на работа въ вжтрѣшността, отъ тѣхъ има и нѣкои убити. Тукъ всичко трепери. Сигуранцитѣ — гражданска и военна, се пълнятъ съ хора и слѣдъ като ги смажатъ ги изпращатъ въ „Куртя Марциалъ“. Факти:

1) На 7 и 8 того привикватъ въ военната сигуранция гражданина Стоянъ Желѣзковъ хвърлятъ го въ една 2 1/2 метрова дупка безъ стѣлба, смазватъ го отъ бой, наливатъ му вода въ носа, стѣгатъ му съ менгеме главата, и го каратъ да казва, гдѣ сж комититѣ. Смизанъ и унищоженъ го изхвърлятъ и сега е половинъ човѣкъ.

2) Отъ Сърсанларъ докарватъ въ военната сигуранция Стефанъ Георгиевъ, Донко Лазаровъ, Иванъ Казаковъ, Иванъ Петровъ, Христо Лазаровъ, Петко Лазаровъ, Петъръ Христовъ и Велико Ганчевъ. Взети отъ нивитѣ, смазватъ ги отъ бой въ дупката и безъ вина изпращатъ въ Куртя Марциалъ. Били комити и хранѣли такива.

3) На 5 того привикватъ въ сигуранцията Пеню Ц. Ковачевъ отъ Силистра и слѣдъ като го смазватъ отъ бой въ дупката, гдѣто самия капитанъ заповѣдалъ да го убиятъ и като го видѣли полумъртавъ, го хвърлятъ на пжтя. Братъ му Христо Цоневъ подалъ заявление и се оплакалъ за нещастия си братъ, но защото се оплаквалъ, билъ заловенъ и изпратенъ въ Куртя Марциалъ (военния сждъ), а три дѣца и една жена гладуватъ.

3) Известния шайкаджия Капитанъ Чоти Александреску, съ една шайка отъ 30—40 души облѣчени съ български и турски дрехи, съ 15 кола взети отъ селата, обикаля селата отъ Силистренска и Тутраканска околии. Въ с. Кара-Есекьой, Силистренско, шайката ограбва дюкяна на Ибрама, синъ на х. Исмаила и му взематъ 8000 л. Капитанъ Чоти се явява стяга населението, събира пари отъ населението. Съ една рѣчь, въ селата обвинения безбройни и то безъ причина, арести и кой-то даде пари, кокошки, патки и др. бива пушанъ.

5) На Бекиръ Бей отъ Силистра въ с. Табакларъ капитанъ Чоти взема насилствено сребърната му табекера и днесъ си служи съ нея. За всичко това знае властѣта и го поддржа. По селата чиновницитѣ. Ромжичи, всичко що иматъ продаватъ.

16-й Августъ 1920 год.

Черната Сѣнка

Ромжиска прѣцѣпка

на положението въ Добруджа.

В. „Универсулъ“ печати кореспонденция отъ Добруджа, въ която се казва: „ромжичитѣ въ Добруджа се хвалятъ, че мирното население се отдало на усиленъ земеделска работа. Изпратенитѣ тамъ ромжиски власти и учителство силно насаждаатъ между населението ромжиски духъ“.

Четете Добруджанско Знаме

Изъ Ромжния.

Отъ Ромжния нѣма положителни свѣдения.

Пощата между Ромжния и България ще бжде прѣнсяна прѣзъ Кюстенджа.

Положението въ Ромжния изобило не е ясно. На 5 того, комунистичлъ Букурещъ извършили несполучливъ атентатъ срѣщу живота зна ромжиския кралски комисаръ майоръ Чернатъ.

Ромжнитѣ продължаватъ да държатъ оспоръ тонъ срѣмо България. Поводъ за тоя тѣхенъ тонъ намираме въ страха на ромжнитѣ да не би унижена България „пакъ чрѣзъ окржжии да поиска реализиране на националитѣ си граници“. Тия послѣдни думи ще ви ги каже „всѣки ромжичецъ. Ромжиската преса съ внимание слѣди българскитѣ вѣстници, напечатани и послѣднитѣ изявления на м-ръ прѣдседателя г-лъ Етамролийски какво „България ще пази строгъ неутралитетъ“. Но „Универсулъ“ напр. не вѣрва на тия декларации, той иска България да се откаже отъ намѣренията си за хегемония (!) на Балканитѣ“.

Сжщиятъ букурещки в. „Универсулъ“ отъ 4 того като отбѣлѣзва писаното отъ „Еко дьо България“, че въ Ромжния нѣма течение за сближение съ България, пише дословно слѣдното: „Българското обществено мнѣние е въ възторгъ отъ частното мнѣние на единъ сенаторъ (генер. Крайничевъ), че Ромжния трѣбва да възвърне Добруджа на България. Лоши услуги принася софийската преса като мисли, че условията за възстановяване ромжиско-българскитѣ отношения може да се разрѣши съ въпросъ (Добруджанския, който е вече окончателно разрѣшенъ. Нека въ София разбератъ за послѣденъ пжтъ, че Добруджанския въпросъ за Ромжния не сжествува“.

Така че северната ни съседка желае база за сближение: послѣдната за винаги да се откаже отъ Добруджа.

Добруджа идеалъ на България

Въ ром. сенатъ сенатора Бацирия говорейки за българскитѣ миръ е казалъ, че Ромжния е направила най-голъмата грѣшка, като е посѣгнала да вземе Добруджа — идеалъ на българскитѣ народъ.

Ардеяни искатъ Автономия

Съобщаватъ за нови движения въ новитѣ области. Особено въ Ардялъ и Трансилвания положението било тревожно. Ардеяни искали автономно управление. Ром. министерство на вжтр. работи е изпратило войска.

Шуменски Резервенъ Интендантски Магазинъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4062

Щаба на Шуменския Резервенъ Интендантски Магазинъ извѣстява, че магазина е обявенъ и се намира въ ликвидация Ония лица, които има да получаватъ отъ него и бивши Разградски Транспортъ парични възнаграждения, като: за плата, добавъчно възнаграждение, парционни, пжтни и дневни и др. пари се умоляватъ да съобщятъ най-късно до 16 септември т. г. каква сума има да получаватъ, за какво, за колко и кое врѣме и точнитѣ си адреси за да имъ бжде изпратена ако иматъ право на нея, или пъкъ да се явятъ лично въ щаба на магазина и си я получатъ. Слѣдъ тая дата нѣма да се уважаватъ никакви рекламации и сумитѣ ще се внесатъ на възстановление кредита.

гр. Шуменъ, 28 юлий 1920 година.

Началникъ на магазина: полковникъ Михаилловъ.

1—2

Ковчезникъ: Шарилловъ.

АКЦИОНЕРНО ПЕЧАТНИЦА „ДОБРУДЖА“

Ул. Алабинска № 16 — София.

Приема да печати: СПИСАНИЯ, БРОШУРИ, ВѢСТНИЦИ и всѣкакъвъ видъ канцелѣрски кника. Работа чиста и бърза.

Хроника

— Миналата седмица членоветѣ на извънплетния ни комитетъ бидоха приети отъ министра на финанситѣ г-нъ Турлаковъ.

— Съобщаватъ отъ Русе. — Границата ни съ Ромжния затворена отъ тая послѣдната отъ 6 того. Никакви съобщения нѣмаме тукъ. Града е центъръ на всевъзможни слухове. Обществото е въ трѣскаво състояние.

— Тия дни пристигнаха въ София 47 войници плѣнници добруджанци; по-вечето отъ тѣхъ сж били въ плѣнническия лагеръ въ Лариса — Гърция.

— Ромжиската легация въ София отказва да даде свободенъ пропускъ на желающитѣ добруджанци да се завърнатъ въ родината, сжщо е и съ за върналитѣ се плѣнници.

— Отпжтуваха сж за Тулчъ бѣжанцитѣ Димитраки Стоевъ Христо Топаловъ и Илия Гривковъ. За тѣхната участъ нищ не се знае.

— Въ недѣля, 12 т. м., въ църквата Св. Недѣля, слѣдъ литургия, ще се отслужи убокойна молтва по случай години отъ смъртта на царицъ Елеонора.

— Измѣнение на екзархийския уставъ. Законопроектъ за измѣнение екзархийския уставъ (свѣзване църковно-нарсденъ съборъ) ще бжде сложенъ на дневенъ редъ въ идното заседание на Народното събрание.

— Заловена ексикъ продажба Оня день зам. Варн. окр. ул. г. Даскаловъ е направилъ въ запна ревизия на бюротъ на бѣжанцитѣ, когато натоваренитѣ отъ бюротъ лица раздавали на бѣжанцитѣ вълненъ платъ за дрѣхи. Той констатиралъ, че на четирма души именно: Вица Михайлова, Стойчо М. Георгиевъ, Димитръ Слѣвевъ и Филипъ Георгиевъ билъ раздаденъ платъ по 15-20 сантиметра по малко отъ прѣдвидения да се дава платъ Г-нъ Н. Даскаловъ веднагъ е съставилъ нужния актъ.

Изъ в-къ „Варненска Поща“ брой 234, отъ 24 юлий 1920 г.

Б. Р. Обръщаме вниманието на централното бюро на комитетъ за бѣжанцитѣ въ София

Лич. Д-во Печатница „ДОБРУДЖА“